

Ι Λ Ι Α Δ Ο Σ

Ρ Α Ψ Ω Ι Δ Ι Α Φ.

SUMMARIUM.

Troianos partim ad urbem, partim in Xanthum (Scamandrum) agit Achilles, et multis in flumine trucidatis, XII iuvenes victos inferiis Patrocli servat (1-33). Ibidem Lycaonem, Priami filium, quamvis supplicem (34-135), mox et Asteropaeum, ducem Paenonum, cum aliis huius gentis, interficit, Fluvio irriso, ut impari (136-210): caedemque continuabat, nisi Xanthus vi cadaverum obstrui se dolens, alveo eum excedere iussisset. Vix excesserat, quum rursus insilit; at Flavius eum suis fluctibus mergere fuit et egressum insequitur (211-271). Iam in undis luctanti vires addunt Neptunus et Minerva; Xantho autem, qui irritatior etiam Simoëntis opem invocat, a Iunone obicitur Vulcanus, qui campum et Fluvium exurit, nec flammam cohibet, nisi eadem dea auctore (272-384). Oriuntur deinde singulares contentiones ceterorum deorum: Martis, Minervae, Veneris; Apollinis, Neptuni; Iunonis, Dianae; Mercurii, Latonae (385-513). Post haec in Olympum revertuntur dii praeter Apollinem, qui Troiam versus pergit, dum Achilles ferro saevit per campum, alios compellit in urbem; quibus portam recludi iubet Priamus (514-543). Illi ne in fuga opprimantur, Apollo Achillem primum immisso Agenore distinet, mox ipse, Agenoris specie indutus, fallit fugiendo, et ab urbe abstrahit (544-611).

Ι Δ Ι Α Δ Ο Σ Φ.

Μάχη παραποτάμιος.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον εὐϋόρεϊος ποταμοῖο,
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἄθάνατος τέκετο Ζεὺς,
ἐνθα διατμήξας, τοὺς μὲν πεδίονδε δίωκεν
πρὸς πόλιν, ἥπερ Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο
ἡματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἑκτωρ· 5
τῇ δ' οἷγε προχέοντο πεφυζότες· ἦέρα δ' Ἥρη
πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυνέμεν· ἡμίσεες δὲ
εἰς ποταμόν εἰλεῦντο βαθύροον, ἀργυροδίνην·
ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ 10
ἔννεον ἐνθα καὶ ἐνθα, ἐλίσσόμενοι περὶ δίνας.
ὥς δ' ὅθ' ὑπὸ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται,
φρυγέμεναι ποταμόνδε· τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ,
ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
ὥς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος 15
πλήτο ῥόος κελάδων ἐπιμῖξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.

Αὐτὰρ ὁ Διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθῃ,

- κεκλιμένον μυρίκησιν· ὁ δ' ἔςθ' ὄρε, δαίμονι ἴσος,
 φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μῆδετο ἔργα.
 20 τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' αἰκῆς
 ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνεται δ' αἵματι ὕδωρ.
 ὥς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι
 φεύγοντες, πιμπλᾷσι μυχούς λιμένος εὐόρμου,
 δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὃν κε λάβησιν·
 25 ὥς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
 πτῶσσον ὑπὸ κρημνούς· ὁ δ' ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
 ζωούς ἐκ ποταμοῖο δυνώδεκα λέξατο κούρους,
 ποιὴν Πατρόκλοιο Μενoitιάδαο θανόντος.
 τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἥντε νεβρούς,
 30 δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐντμήτοισιν ἱμάσιν,
 τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσιν·
 δῶκε δ' ἐταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
 αὐτὰρ ὁ ἄψ' ἐπόρουσε, δαΐζεμεναι μενεαίνων.
 Ἐνθ' υἱεῖ Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο,
 35 ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι· τὸν ῥά ποτ' αὐτὸς
 ἦγε λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
 ἐννύχιος προμολών· ὁ δ' ἐρινεὸν ὀξεῖ χαλκῷ
 τάμνε, νέους ὀρπηκας, ἵν' ἄρματος ἄντυγες εἶεν·
 τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἦλυθε δῖος Ἀχιλλεύς.
 40 καὶ τότε μὲν μιν Αἴημον ἐνκτιμένην ἐπέρασσεν,
 νηυσὶν ἄγων· ἄτάρ υἱὸς Ἰήσονος ὄνον ἔδωκεν.
 κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
 Ἴμβριος Ἡετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
 ἐνθεν ὑπεκπροφυγὼν, πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
 45 ἔνδεκα δ' ἡμέατα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
 ἐλθὼν ἐκ Δήμνοιο· δυωδεκάτῃ δὲ μιν αὖτις

χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλεν
 πέμψειν εἰς Αἶδαο, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
 τὸν δ' ὥς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς
 γυμνόν, ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἄσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος· 50
 ἀλλὰ τὰ μὲν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἰδρῶς
 φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν·

Ὡπόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
 ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὗς περ ἔπεφνον, 55
 αὐτὶς ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἡρόεντος·
 οἷον δὴ καὶ ὃδ' ἦλθε, φυγὼν ὑπὸ νηλεὲς ἦμαρ,
 Δῆμνον ἐς ἡγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχεν
 πόντος ἄλός πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
 ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο 60
 γεύσεται, ὄφρα ἰδῶμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἡδὲ δαείω,
 ἦ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἦ μιν ἐρύξει
 γῆ φυσίζοος, ἥτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.

Ὡς ὠρμαινε μένων· ὃ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπώς,
 γούνων ἀφασθαι μεμαώς· πέρι δ' ἠθέλε θυμῷ 65
 ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ Κῆρα μέλαιναν.
 ἦτοι ὃ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς,
 οὐτάμεναι μεμαώς· ὃ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων,
 κήψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
 ἔστη, ἱεμένη χροὸς ἄμεναι ἀνδρομέοιο. 70

αὐτὰρ ὃ τῇ ἐτέρῃ μὲν ἐλὼν ἐλλίσσετο γούνων·
 τῇ δ' ἐτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει·
 καὶ μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Γοννοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺν δέ μ' αἶδεο, καί μ' ἐλέησον!
 ἀντί τοί εἰμ' ἱκέταο, Διοτρεφές, αἰδοίοιο. 75

παρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἄκτῆν,
 ἤματι τῷ, ὅτε μ' εἶλες εὐκτιμένη ἐν ἁλώῃ,
 καὶ μ' ἐπέρασσας, ἄνευθεν ἄγων πατρός τε φίλων τε
 Δῆμον ἐς ἡγαθήν· ἐκατόμβοιον δέ τοι ἤλφον.

80 νῦν δὲ λύμην, τρεῖς τόσσα πορών· ἥως δέ μοι ἔστιν
 ἦδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,

πολλὰ παθών· νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκεν
 Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπέχθεσθαι Διὶ πατρί,
 ὅς με σοι αὖτις ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ

85 γείνατο Λαοφύη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
 Ἄλτω, ὅς Δελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
 Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ἐπὶ Σατνιόεντι.

τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πριάμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας
 τῆςδε δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις.

90 ἦτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
 ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξεῖ δουρί·
 νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοι κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ οἶώ
 σās χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεὶ ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
 ἄλλο δέ τοι ἔρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῆσιν·

95 μή με κτεῖν· ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἑκτορός εἰμι,
 ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐννέα τε κρατερόν τε.

Ὡς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱός,
 λισσόμενος ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὅπ' ἄκουσεν·

Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφάνσκειο, μηδ' ἀγόρευε!

100 πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν αἷσιμον ἤμαρ,
 τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
 Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἔλον, ἣδ' ἐπέρασσα·
 νῦν δ' οὐκ ἔσθ', ὅστις θάνατον φύγη, ὃν κε θεός γε
 Ἴλιον προπάροιθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλησιν,

καὶ πάντων Τρώων, πέρι δ' αὖ Προιάμοιό γε παίδων. 105
 ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σύ! τίη ὀλοφύρεαι οὕτως;
 κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.

οὐχ ὀράας, οἷος καγὼ καλὸς τε μέγας τε;
 πατρός δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ με γείνατο μήτηρ·
 ἀλλ' ἐπὶ τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ Μοῖρα κραταίη - 110
 ἔσσεται ἢ ἥως, ἢ δαίλη, ἢ μέσον ἡμᾶρ -
 ὅππότε τις καὶ ἐμεῖο ἄρει ἐκ θυμὸν ἔληται,
 ἢ ὅγε δουρὶ βάλων, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν οἷσσι.

Ὡς φάτο· τοῦδ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
 ἔγχος μὲν ὃ ἀφένκεν, ὃ δ' ἔξετο χεῖρε πετάσσας 115
 ἀμφοτέρως. Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξύ,
 τύψε κατὰ κληῖδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἶσω
 δὺ ξίφος ἀμφηκες· ὃ δ' ἄρα προηῆς ἐπὶ γαίῃ
 κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἶμα μέλαν ῥέε, δεῦρε δὲ γαῖαν.
 τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε, λαβὼν ποδὸς, ἤκε φέρεσθαι, 120
 καὶ οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἳ σ' ὠτειλὴν
 αἶμ' ἀπολιχμήσονται ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
 ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρος
 οἶσει δινῆεις εἶσω ἄλός εὐρὲα κόλπον. 125

θρώσκων τις κατὰ κῆμα μέλαιναν φρεῖν ὑπαῖξει
 ἰχθύς, ὃς κε φάγησι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
 φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄστυ κηκείομεν Ἰλίου ἱρῆς,
 ὑμεῖς μὲν φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὀπιθεν κεραΐζων.
 οὐδ' ὑμῖν Ποταμός περ εὐρύορος ἀργυροδίνης 130
 ἀρκέσει, ὃ δὴ δηθὰ πολέας ἱερεύετε τάυρους,
 ζῶους δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
 ἀλλὰ καὶ ὥς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες

τίσετε Πατρόκλοιο φόνον καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
 135 οὐς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμεῖο.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
 ὠρμηγεν δ' ἀνὰ θυμόν, ὅπως παύσειε πόνοιο
 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.

τόφρα δὲ Πηλέος υἱός, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
 140 Ἀστεροπαΐῳ ἐπᾶλτο, κατακτάμεναι μενεαίνων,
 υἱεῖ Πηλεγόνο· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
 γείνατο, καὶ Περίβοια, Ἀκισσαμενοῖο θυγατρῶν
 πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγῃ Ποταμὸς βαθυδίνης.
 τῷ δ' Ἀχιλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο

145 ἔστη, ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκεν
 Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζῶν,
 τοὺς Ἀχιλεὺς ἐδάϊζε κατὰ ῥόον, οὐδ' ἐλέαιρεν.
 οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
 τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρεκς δῖος Ἀχιλλεύς·

150 Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὃ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
 δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.

Τὸν δ' αὖ Πηλεγόνο· προσεφώνεε φαίδιμος υἱός·
 Πηλεΐδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεεῖνεις;
 εἴμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' εἰούσης,
 155 Παίονας ἀνδρας ἄγων δολιχεγχεάς· ἦδε δέ μοι νῦν
 ἦώς ἐνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα.

αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρυρέοντος,
 [Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,]
 ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχει, τὸν δ' ἐμέ φασιν
 160 γείνασθαι· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.

Ὡς φάτ' ἀπειλήσας· ὁ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεύς
 Πηλιάδα μελίν· ὁ δ' ἄμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς

ἦρως Ἀστεροπαῖος· ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν·
 καὶ ὃ' ἐτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διαπρὸ
 ὄηξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο· 165
 τῷ δ' ἐτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
 δεξιτερῆς, σῦτο δ' αἶμα κελαινεφές· ἥ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ
 γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἄσαι.
 δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίνην ἰθυπτίωνα
 Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε, κατακτάμεναι μενεαίνων· 170
 καὶ τοῦ μὲν ὃ' ἀφάμαρτεν· ὃ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
 μεσσοπαλὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλιον ἔγχος.
 Πηλείδης δ' ἄορ ὄξυ ἐρυσσάμνος παρὰ μηροῦ,
 ἄλτ' ἐπὶ οἱ μεμαῶς· ὃ δ' ἄρα μελίνην Ἀχιλῆος
 οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ· 175
 τρὶς μὲν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσεσθαι μενεαίνων,
 τρὶς δὲ μεθῆκε βίῃ· τὸ δὲ τέτρατον, ἥθελε θυμῷ
 ἄξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλιον Αἰακίδαο,
 ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
 γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι 180
 χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὅσσε κάλυπεν
 ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσι νύκτας,
 τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ἠΐδα·

Κεῖσ' οὕτω! χαλεπὸν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
 παισὶν ἐριζέμεναι, Ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι· 185
 φῆσθα σὺ μὲν Ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρυρέοντος·
 αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὐχομαι εἶναι.
 τίκτε μ' ἀνὴρ πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσιν,
 Πηλεὺς Αἰακίδης· ὃ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν.
 τῷ κρείσσω μὲν Ζεὺς Ποταμῶν ἁλμυρηνέντων, 190
 κρείσσω δ' αὖτε Διὸς γενεῇ Ποταμοῖο τέτυκται.

- καὶ γὰρ σοὶ Ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναται τι
 χραιομεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διὶ Κρονίωνι μάχεσθαι.
 τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
 195 οὐδὲ βαθυρρεΐταο μέγα σθένος Ωκεανοῖο,
 ἐξ οὐπερ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα,
 καὶ πᾶσαι κοῖται καὶ φρεῖατα μακρὰ νάουσιν·
 ἀλλὰ καὶ ὅς δειδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνόν,
 δεινὴν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγῆσῃ.
 200 Ἡ ῥα, καὶ ἐκ κορηνοῖο ἐρύσσατο χάλκεον ἔγχος.
 τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λείπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
 κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαυε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
 τὸν μὲν ἄρ' ἐγγέλυνες τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
 δημόν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες.
 205 αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἵεναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστίας,
 οἳ ῥ' ἔτι παρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
 ὥς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὕσμίνῃ
 χέρσ' ὑπο Πηλεΐδαο καὶ ἄορι ἱφί δαμέντα.
 ἔνθ' ἔλε Θερσίλοχόν τε Μύδωνα τε Ἀστυπυλόν τε,
 210 Μνησόν τε Θρασίον τε καὶ Αἴνιον ἦδ' Ὀφελέστην·
 καὶ νῦν ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
 εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη Ποταμός βαθυδίνης,
 ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' ἐκ φθέγξατο δίνης·
 ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἵσυλα ῥέξεις
 215 ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
 εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
 ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτω μέρμερα ῥέξε.
 πλήθει γὰρ δὴ μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα·
 οὐδέ τί πη δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἄλλα δῖαν,
 220 στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δὲ κτείνεις αἰδῆλως.

ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ ἕασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.

Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς·
ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε Διοτρεφές, ὥς σὺ κελεύεις.

Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ, καὶ Ἑκτορι πειρηθῆναι 225
ἀντιβίην, ἢ κέν με δαμάσσεται, ἢ κεν ἐγὼ τόν.

Ὡς εἰπὼν Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἴσος.
καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης·

ὦ πόποι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύγε βουλὰς
εἰρύσαιο Κρονίωνος, ὃ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν, 230
Τρῶσιν παρεστώμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
δείελος ὀψὲ δύνων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.

Ἦ, καὶ Ἀχιλλεύς μὲν δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσω,
κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὃ δ' ἐπέσσυτο, οἴδματι θύων·
πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος· ὥς τε δὲ νεκρούς 235
πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτὸν ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·

τοὺς ἐκβαλλε θύραζε, μεμνκῶς, ἥν τε ταῦρος,
χέρσονδε· ζῶους δὲ σάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείησιν μεγάλῃσιν·
δεινὸν δ' εἰς Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῆμα, 240
ᾧ θει δ' ἐν σάκεϊ πίπτων ῥόος· οὐδὲ πόδεσσιν

εἶχε στηρίξασθαι. ὃ δὲ πτελέην ἔλε χερσὶν
εὐφυέα, μεγάλην· ἢ δ' ἐκ ῥίζων ἐριποῦσα,
κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
ὄζοισιν πυκνιοῖσι· γεφύρωσεν δὲ μιν αὐτόν, 245
εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὃ δ' ἄρ' ἐκ δίνης ἀνορούσας,

ἦϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,
δείσας. οὐδέ τ' ἔλῃγε μέγας θεός, ὥρτο δ' ἐπ' αὐτόν
ἄκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο

- 250 δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
 Πηλείδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή,
 αἶετοῦ οἶματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θηρητῆρος,
 ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν·
 τῷ εἰκὼς ἦϊξεν· ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκός
- 255 σμερδαλέον κονάβιζεν· ὑπαιθα δὲ τοῖο λιασθεῖς
 φεῦγ', ὃ δ' ὀπισθε ῥέων ἔπετο μέγῳ ὀρυμαγδῷ.
 ὥς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
 ἅμ φντὰ καὶ κήπους ὕδατι ῥόεν ἡγεμονεύη,
 χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης ἐξ ἔχματα βάλλων·
- 260 τοῦ μὲν τε προρέοντος, ὑπὸ ψηφίδες ἅπασαι
 ὀχλεῦνται· τὸ δέ τ' ὄκα κατειβόμενον κελαρύζει
 χάρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
 ὥς αἰεὶ Ἀχιλλῆα κινήσατο κῦμα ῥόοιο,
 καὶ λαιψηρὸν ἔόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
- 265 ὅσσάκι δ' ὀρμήσειε ποδάροχης δῖος Ἀχιλλεὺς
 στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γινώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
 ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν,
 τοσσάκι μιν μέγα κῦμα Διυπετέος ποταμοῖο
 πλάζ' ὄμους καθύπερθε· ὃ δ' ὑπόσε ποσσὶν ἐπύδα,
- 270 θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
 λάβρος, ὑπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖν.
 Πηλείδης δ' ὤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν·
 Ζεῦ πάτερ, ὥς οὔτις με θεῶν ἔλαινόν ὑπέστη
 ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι! ἔπειτα δὲ καὶ τι πάθοιμι.
- 275 ἄλλος δ' οὔτις μοι τόσον αἴτιος Οὐρανιώνων,
 ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν·
 ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
 λαιψηροῖς ὀλέσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν

ὥς μ' ὄφελ' Ἐκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος·
 τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξεν. 280
 νῦν δέ με λευγαλέω θανάτῳ εἴμαρτο ἁλῶναι,
 ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὥς παῖδα συφορβόν,
 ὃν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρση χειμῶνι περῶντα.

Ὡς φάτο· τῷ δέ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
 στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἀνδρεσσιν εἵκτην· 285
 χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστάσαντ' ἐπέεσσιν.
 τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·

Πηλείδη, μήτ' ἄρ τι λήν τρέε, μήτε τι τάρβει·
 τοίῳ γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθῳ εἰμέν,
 Ζητὸς ἐπαινέσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη· 290

ὥς οὐ τοι Ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν·
 ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἶσεαι αὐτός.
 αὐτὰρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἶ' κε πίθῃαι·
 μὴ πρὶν πάνειν χεῖρας ὁμοίου πολέμοιο,

πρὶν κατὰ Ἰλίοφι κλυτὰ τεῖχεα λαὸν ἐέλσαι 295
 Τρωϊκόν, ὃς κε φύγησι. σὺ δ' Ἐκτορι θυμὸν ἀπούρας,
 ἅψ' ἐπὶ νῆας ἵμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.

Τῷ μὲν ἄρ' ὥς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην.
 αὐτὰρ ὁ βῆ - μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμή -
 ἐς πεδῖον· τὸ δὲ πᾶν πλήθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο· 300
 πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαΐκταμένων αἰζήων

πλῶον, καὶ νέκυες. τοῦ δ' ὑπόσε γοῖνατ' ἐπήδα
 πρὸς ῥόον αἴσσοντος ἄν' ἰθύν· οὐδέ μιν ἔσχεν
 εὐρυρέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη.
 οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὄν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον 305

χάετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῆμα ῥόοιο,
 ὑπόσ' ἀειρόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλειτ' αὔσας·

- Φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφοτέροί περ
 σχῶμεν· ἐπεὶ τάχα ἄστν μέγα Πριάμοιο ἀνακτος
 310 ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ ἐμπίπληθι ῥέεθρα
 ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθωνον ἐναύλους·
 ἴστη δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρνε
 φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
 315 ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὄγε ἴσα θεοῖσιν.
 φημὶ γὰρ οὔτε βίην χροαισμησέμεν, οὔτε τι εἶδος,
 οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τὰ που μάλα νειόθι λίμνης
 κείσεθ' ὑπ' ἰλῦος κεκαλυμμένα· καὶ δέ μιν αὐτὸν
 εἰλύσω ψαμάθοισιν ἄλις, χέραδος περιχεύας
 320 μυρίον, οὐδέ οἱ ὅστε' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
 ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύνω.
 αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τί μιν χρεῶ
 ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
 Ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κνκόμενος, ὑπόσε θύων,
 325 μορμύρων ἀφρῶν τε καὶ αἵματι καὶ νεκύεσσιν.
 πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα Διπετέος ποταμοῖο
 ἵστατ' αἰερόμενον, κατὰ δ' ἤρεε Πηλείωνα.
 Ἦρη δὲ μέγ' ἄϋσε, περιδδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
 μή μιν ἀποέρσειε μέγας Ποταμὸς βαθυδίνης.
 330 αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·
 Ὅρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἅντα σέθεν γὰρ
 Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἤϊσκομεν εἶναι·
 ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφάνυσκεο δὲ φλόγα πολλήν.
 αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέσταο Νότοιο
 335 εἵσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
 ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κῆαι.

φλέγμα κακὸν φορέουσα. σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
 δένδρεα καὶ, ἐν δ' αὐτὸν ἱεὶ πυρὶ· μηδὲ σε πάμπαν
 μειλυχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
 μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος, ἀλλ' ὅπότ' ἂν δῇ 340
 φθέγγομαι ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ!

Ὡς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ τιτύσκετο θεσπιδαῆς πῦρ.
 πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καίτε δὲ νεκρούς
 πολλούς, οἳ ῥα κατ' αὐτόθ' ἄλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
 πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ. 345

ὥς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδὲ' ἁλώην
 αἶψ' ἀνξηράνῃ· χαίρει δὲ μιν ὅστις ἐθείρῃ·
 ὥς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, καδ' δ' ἄρα νεκρούς
 κῆεν· ὃ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν.

καίοντο πτελέαι τε καὶ ἱτέαι ἠδὲ μυρῖται,
 καίετο δὲ λωτός τ' ἠδὲ θρύον ἠδὲ κύπειρον,
 τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἄλις ποταμοῖο πεφύκει·
 τείροντ' ἐγγέλυνες τε καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας,
 οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα,
 πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἥφαιστοιο. 355

καίετο δ' ἱς Ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἐκ τ' ὀνόμαζεν
 Ἥφαιστ', οὗτις σοίγε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
 οὐδ' ἂν ἐγὼ σοίγ' ὥδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην.
 λῆγ' ἔριδος· Τρῶας δὲ καὶ ἀντίκα δῖος Ἀχιλλεύς
 ἄστεος ἐξελάσειε. τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς; 360

Φῆ, πυρὶ καίόμενος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
 ὥς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
 κνίσσῃ μελδόμενος ἀπαλοτρεφέος σιάλοιο,
 πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
 ὥς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ. 365

οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' αὐτὴν
Ἥφαιστοιο βίῃφι πολύφρονος. αὐτὰρ ὃγ' Ἥρην,
πολλὰ λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Ἥρην, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδιν
370 ἐξ ἄλλων; οὐ μὲν τοι ἐγὼ τόσον αἰτίος εἰμι,
ὅσπον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἄρωγοί.
ἀλλ' ἦτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·
πανέσθω δὲ καὶ οὗτος. ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὁμοῦμαι,
μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσιν κακὸν ἡμᾶρ,
375 μῆδ' ὅπότ' ἂν Τροίῃ μαλερῶ πυρὶ πᾶσα δάηται
καιομένη, καίωσι δ' Ἀργεῖοι υἱὲς Ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ ἐπεὶ τόγ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρην,
αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν, ὃν φίλον υἱόν·

Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλῆες! οὐ γὰρ ἔοικεν
380 ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἔνεκα στυφελίζειν.

Ὡς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδάεσ πῦρ
ἄψορόν δ' ἄρα κῆμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
πανσάσθην· Ἥρην γὰρ ἐρύκακε χωμένη περ.

385 Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα,
ἀργαλή· δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών·
ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός. αἶε δὲ Ζεὺς,
ἡμενος Οὐλύμπῳ· ἐγέλασσε δὲ οἱ φίλον ἦτορ
390 γηθοσύνη, ὃθ' ὄρατο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
ἐνθ' οἷγ' οὐκέτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσεν,
χάλκεον ἔγχος ἔχων, καὶ ὀνειδέιον φάτο μῦθον·

Τίπτε αὐτ', ὦ κυνάμνιαι, θεοὺς ἔριδι ξυνελάνυεις,

θάροςτος ἄητον ἔχουσα, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν; 395
 ἢ οὐ μέμνη, ὅτε Τυδεΐδην Διομήδε' ἀνῆκας
 οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἐλοῦσα,
 ἰθὺς ἐμεῦ ὤσας, διὰ δὲ χροά καλὸν ἔδαψας;
 τῷ σ' αὖ νῦν οἶω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.

Ὡς εἰπὼν οὕτωςε κατ' ἀσπίδα θυσσανόεσσαν, 400
 σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός·
 τῇ μιν Ἄρης οὕτωςε μαιφόνος ἔγχεϊ μακροῷ.
 ἢ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
 κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχὺν τε μέγαν τε,
 τὸν ὃ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὔρον ἀρούρης· 405
 τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' ἀνχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
 ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας·
 τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
 καὶ μιν ἐπενχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

Νηπύτῃ, οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων 410
 εὐχομ' ἐγὼν ἔμμεναι, ὅτι μοι μένος ἰσοφαρίζεις.
 οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις,
 ἢ τοι χωρμένη κακὰ μῆδεται, οὐνεκ' Ἀχαιοὺς
 κάλλιπες, αὐτὰρ Τρῶσιν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.

Ὡς ἄρα φωνήσασα πάλιν τρέπεν ὅσσε φαινώ. 415
 τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἐλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
 πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγισ δ' ἐξαγείρετο θυμόν.
 τὴν δ' ὥς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
 αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·

ὦ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη, 420
 καὶ δ' αὖθ' ἢ κυνάμνυα ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
 δῆϊόν ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε!

Ὡς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ.

καί ῥ' ἐπεισαμένη, πρὸς στήθεα χειρὶ παχεῖη
 425 ἦλασε· τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
 τῷ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
 ἣ δ' ἄρ' ἐπενχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν·

Τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσι ἀρωγοί,
 εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῆσιν,
 430 ὥδ' τε Θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὥς Ἀφροδίτη
 ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιώσα·
 τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπανσάμεθα πτολέμοιο,
 Ἰλίου ἐκπέρσαντες εὐκτίμενον πτολίεθρον.

Ὡς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
 435 αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνوسίχθων·

Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν,
 ἀρξάντων ἐτέρων· τὸ μὲν αἶσχιον, αἶ' ἢ ἀμαχητὶ
 ἴομεν Οὐλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.

ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῇφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
 440 καλόν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα.

νηπύτι, ὥς ἄνοον κραδίην ἔχες! οὐδέ νυ τῶνπερ,
 μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἄμφι,

μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
 παρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτόν,

445 μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ· ὃ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν.

ἦτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν πέρι τεῖχος ἔδεια,
 εὐρύ τε καὶ μάλα καλόν, ἣν ἄρρηκτος πόλις εἴη·

Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἑλικας βοῦς βουκολέεσκες
 Ἰδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὕλησσης.

450 ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθὲς ὦραι
 ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
 Λαομέδων ἐκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπεν.

σοὶ μὲν ὄγ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεῖν
 δῆσειν, καὶ περάαν νήσων ἐπὶ τηλεδαπάων·
 στεῦτο δ' ὄγ' ἀμφοτέρων ἀποκόψειν οὐατα χαλκῷ. 455
 νῶϊ δέ τ' ἄψορροὶ κίμεν κεκοτηότι θυμῷ,
 μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστάς οὐκ εἰέλεσσαν.
 τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεται χάριν· οὐδὲ μεθ' ἡμέων
 πειρᾶ, ὥς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
 πρόχην κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισιν! 460

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἐκέρχος Ἀπόλλων·
 Ἐννοσίγαι', οὐκ ἂν με σαόφρονα μυθήσαιο
 ἔμμεναι, εἰ δὴ σοίγε βροτῶν ἔνεκα πτολεμίζω,
 δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μὲν τε
 ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες, 465
 ἄλλοτε δὲ φθινύθουσιν ἀκήριοι. ἀλλὰ τάχιστα
 πανσώμεσθα μάχης· οἳ δ' αὐτοὶ δηριαάσθων.

Ὡς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἶδετο γὰρ ὅα
 πατροκασσιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσιν.
 τὸν δὲ κασιγνήτῃ μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν· 470
 [Ἀρτεμις ἀγροτέρῃ, καὶ ὀνειδείῳ φάτο μῦθον·]

Φεύγεις δὴ, Ἐκέρχγε, Ποσειδάωνι δὲ νίκην
 πᾶσαν ἐπέτρεψας, μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας;
 νηπύτιε, τί νῦν τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὐτῶς;
 μή σε νῦν ἔτι πατρός ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω 475
 εὐχομένου, ὥς τοπρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
 ὦτα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.

Ὡς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη Ἐκέρχος Ἀπόλλων.
 ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίῃ παράκοιτις·
 [νείκεσεν Ἰοχέαιραν ὀνειδείῳς ἐπέεσσιν·] 480

Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύνον ἀδδεές, ἀντί' ἐμεῖο

στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφερέσθαι,
τοξοφόρῳ περ εἰσὶν· ἐπεὶ σε λέοντα γυναιξὶν
Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἣν κ' ἐθέλῃσθαι.

485 ἦτοι βέλτερόν ἐστι, κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν,
ἄγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσοσιν ἱφί μάχεσθαι.
εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῆς,
ὅσσον φερέτερη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.

Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε
490 σκaiῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἰνυτο τόξα·
αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωσα
ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον οἴστοι.
δακρυόεσσα δ' ὑπαιθα θεὰ φύγεν, ὥστε πέλεια,
ἣ ῥά θ' ὑπ' ἰσηκος κοίλῃν εἰσέπτατο πέτρῃν,
495 χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῆγε ἀλώμεναι αἰσιμον ἦεν·
ὥς ἣ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.

Λητῶ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης·

Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·

500 ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
εὐχέσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῷφι βίῃφιν.

Ὡς ἄρ' ἔφη· Λητῶ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα,
πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλλιγγι κονίῃς.

ἣ μὲν τόξα λαβοῦσα, πάλιν κίε θυγατέρος ἥς. —

505 ἣ δ' ἄρ' Ὀλυμπον ἱκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ·
δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρῃ,
ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἐάνος τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἱ
εἶλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνείρετο, ἥδ' ὃν γελάσας·

Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐραγιώνων;

510 [μαψιδίως, ὥσεί τι κακὸν ῥέζουσιν ἐνωπῇ;]

Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν εὖστέφανος Κελαδεινὴ·
σὴ μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.

Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον. —
αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν· 515

μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόλης,
μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπέρμορον ἥματι κείνῳ.
οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὀλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἔόντες,
οἱ μὲν, χαόμενοι, οἱ δέ, μέγα κυδιόωντες·

καδ' δ' ἴξον παρ Ζηνὶ κελαινεφεῖ. αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς 520
Τρῶας ὁμῶς αὐτοὺς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.

ὥς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει
ἄσπερος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἐ μῆνις ἀνῆκεν·
πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν·
ὥς Ἀχιλλεὺς Τρῶεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν. 525

Ἔστίηκε δ' ὁ γέρον Πρίαμος θείου ἐπὶ πύργου,
ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκή
γίγνεθ'· ὁ δ' οἰμῶξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,
ὀτρυνέων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς· 530

Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἶω λοίγι' ἔσσεσθαι.

αὐτὰρ ἐπεὶ κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
αὐτὶς ἐπανθέμεναι στανίδας πυκινῶς ἀραρυίας· 535
δεΐδια γὰρ, μὴ οὐλὸς ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἄληται.

Ὡς ἔφαθ'· οἱ δ' ἀνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος. αὐτὰρ Ἀπόλλων
ἀντίος ἐξέθορε, Τρῶων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.

540 οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
 δῖην καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
 φεύγον· ὃ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχεϊ· λύσσα δέ οἱ κῆρ
 αἰὲν ἔχε κρατερή, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.

Ἐνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἔλον νῆες Ἀχαιῶν,
 545 εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκεν,
 φῶτ', Ἀντήνορος υἱὸν ἀμύμονά τε κρατερόν τε.
 ἐν μὲν οἱ κραδίη θάρσος βάλε, παρ δέ οἱ αὐτὸς
 ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας Κῆρας ἀλάλκοι,
 φηγῶ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἥερι πολλῇ.

550 αὐτὰρ ὅγ' ὥς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
 ἔστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
 ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγάλητορα θυμόν·

ὦ μοι ἐγών, εἰ μὲν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλλῆος
 φεύγω, τῆπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι κλονέονται,
 555 αἰρήσει με καὶ ὥς, καὶ ἀνάγκη δειροτομήσει.
 εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἔασω
 Πηλεΐδῃ Ἀχιλλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλη
 φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλῆϊον, ὅφρ' ἂν ἴκωμαι
 Ἴδης τε κνημούς, κατὰ τε ῥωπήϊα δύω·

560 ἑσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
 ἰδρῶ ἀποψυχθεὶς, ποτὶ Ἴλιον ἀπονειμήην.
 ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
 μή μ' ἀπαιερόμενον πόλιος πεδίονδε νοήσῃ,
 καὶ με μεταίξας μάρπη ταχέεσσι πόδεσσιν·

565 οὐκέτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ Κῆρας ἀλύξαι·
 λίην γὰρ κρατερός περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
 εἰ δέ κεν οἱ προπάρῃθε πόλιος κατεναντίον ἔλθω·
 καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρώς ὀξεῖ χαλκῷ,

ἐν δὲ ἴα ψυχῇ, θνητὸν δὲ ἔφασ' ἄνθρωποι.

[ἔμμεναι· αὐτὰρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάξει.] 570

Ὡς εἰπὼν Ἀχιλῆα ἄλεις μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
ἄλκιμον ὥρματο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

ἦν τε πόρδαλις εἴσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο

ἄνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ

ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεὶ κεν ὕλαγμὸν ἀκούσῃ· 575

εἵπερ γὰρ φθάμενός μιν ἦ οὐτάσῃ, ἥε βάλησιν,

ἀλλὰ τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει

ἀλκῆς, πρὶν γ' ἥε ξυμβλήμεναι, ἥε δαμῆναι·

ὥς Ἀντήνορος υἱὸς ἄγαυοῦ, δῖος Ἀγένωρ,

οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσασθαι Ἀχιλῆος· 580

ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόθ' ἔσχετο πάντοσ' εἴσῃν,

ἐγχεΐη δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' αὖτε·

Ἥ δὴ πον μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,

ἤματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων.

νηπύτι, ἥ τ' ἔτι πολλὰ τετεύχεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ. 585

ἐν γάρ οἱ πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἄνδρες εἰμέν,

οἱ κε πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε καὶ υἱῶν,

Ἴλιον εἰδυνόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,

ὣδ' ἐκπαγλὸς ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.

Ἥ ῥα, καὶ ὅξυν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν· 590

καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάμαρταν.

ἀμφὶ δέ μιν κνημῖς νεοτεύκτου κασσιτέροιο

σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσεν

βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε· θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.

Πηλείδης δ' ὥρμήσατ' Ἀγένορος ἀντιθέοιο 595

δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,

ἀλλὰ μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,

ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἐκ πέμπε νέεσθαι.
 αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ.
 600 αὐτῷ γὰρ Ἑκάεργος, Ἀγήνορι πάντα εἰκώς,
 ἔστη πρόσθε ποδῶν· ὃ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
 ἕως ὃ τὸν πεδίῳ διώκετο πυροφόροιο,
 τρέψας παρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
 τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
 605 ὥς αἰεὶ ἔλποιο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσιν·
 τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
 ἀσπᾶσιοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
 οὐδ' ἄρα τοίγ' ἔτλαν πόλιος καὶ τείχεος ἐκτὸς
 μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνῶμεναι, ὅς τε πεφεύγοι
 610 ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἐσσυμένως ἐσέχυντο
 ἐς πόλιν, ὄντινα τῶνγε πόδες καὶ γοῦνα σάωσαν.
